

ת"פ (באר שבע) 50235-06-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' קטרינה טקצ'וק - בעצמה

ת"פ (באר-שבע) 50235-06-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' קטרינה טקצ'וק - בעצמה
ת"פ (באר-שבע) 50235-06-23
מדינת ישראל - תביעות נגב
נגב

קטרינה טקצ'וק - בעצמה
בית משפט השלום בבאר-שבע
[26.12.2024]
לפני כבוד השופט ערן צברי
ע"י ב"כ עוה"ד ברק ברד
ע"י ב"כ עוה"ד רן אבינועם
גזר דין

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בעבירות של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, וכן בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 28/11/2022 סמוך לשעה 20:00, ישיבה הנאשמת יחד עם חבריה ברחוב יגאל אלון בדימונה, כשהיא תחת השפעת אלכוהול, והחלה להתפרע וצעקה על אחד מחבריה והתווכחה עימו ברחוב. לאחר שהגיעו שוטרים למקום ותשאלו את הנוכחים במקום אודות המתרחש, צעקה עליהם הנאשמת וקיללה אותם. השוטרי עאמר אבו פרחא ניגש אליה בכדי להרגיעה, אז ירקה בפניו ובעלה בו ובשוטרת לירז טל. בשל כך עשו השוטרים שימוש באקדח טייזר על מנת להשתלט עליה ולהכניסה לניידת. כאשר הגיעו לתחנת המשטרה בדימונה, בתא המעוכבים, ניסתה הנאשמת לנשוך את השוטרת לירז ואמרה לה שתבעט בה.
3. עניינה של הנאשמת נדחה לקבלת תסקירי שירות מבחן.
תסקירי שירות המבחן וטיעוני הצדדים

4. שירות המבחן הגיש מספר תסקירים בעניינה, בהם תיאר את קורות חייה, סיימה 12 שנות לימוד, עבדה לפרנסתה ופטורה מסיבות רפואיות משירות צבאי; כעת משרתת בשירות לאומי; במהלך לימודיה סבלה בעיות קשב וריכוז אך לא עברה אבחון סדור; החלה לצרוך סמים בגיל צעיר, הוצאה לפנימייה אז החלו בעיות משמעת ועל כן עזבה את הפנימייה וחזרה לדימונה. בהמשך שולבה בקהילה סגורה ב"רטורנו" לטיפול בהתמכרויות, ולאחר מכן באשפוזית במלכישוע, וזאת למשך כעשרה חודשים בסך הכל.

בהזדמנות זו אובחנה בקשיי קשב וריכוז וקיבלה מענה תרופתי. בהמשך נתקלה משפחתה בהתנהגות תוקפנית, אשר הביאה לשילובה במעון "צופיה" ופנימיית "נירים" במסגרת חסות הנוער. בגיל 17 חזרה למקום מגוריה והשתלבה במסגרת קידום לנוער. מדיווח שהתקבל בנוגע למסגרות השונות, עלתה תמונה המצביעה על קשיי הסתגלות של הנאשמת, ובשל התנהגותה הוצאה ממסגרות השיקום השונות. ניכר כי הנאשמת התקשתה להתמיד במסגרות האמורות, זאת לצד מפלט שמצאה בשימוש בסמים, תוך שהיא עושה מאמץ וגילתה נכונות ללמידה והתקדמות אשר הביאו אותה לסיום 12 שנות לימוד בתכנית "הילה".

בתסקיר מסרה הנאשמת כי הפסיקה זה מכבר ליטול חומרים משני תודעה, ומעוניינת לבנות אורח חיים תקין ונורמטיבי; לאחר שבגרה, המשיכה ביוזמתה לשמור על קשר עם העובדת הסוציאלית שליוותה אותה.

ביחס לאירועי כתב האישום נטלה אחריות, הביעה חרטה וצער, וכן תובנה להתנהגותה. לדבריה באותה עת נהגה לצרוך אלכוהול בכמויות גדולה והייתה שיכורה, עד כדי כך שאינה זוכרת פרטים מדויקים ביחס לאירוע, וחבריה הביעו בוש מהתנהגותה.

נוכח כל האמור ולאחר שסקר שירות המבחן גורמי סיכוי דוגמת היותה בעלת כישורים ושאילות נורמטיביות וכי מקיימת שגרת חיים יציבה, היותה מודעת לחומרת מצבה והתנהגותה, הרי שהיא נערה בסיכון, זאת על רקע שימוש בסמים ואלכוהול ודפוסי אישיותה שהיא בעלת נטייה אימפולסיבית, מתקשה לתת אמון בגורמי ממסד וסמכות, ובעלת אופי מרצה וקלה להשפעה שלילית של סביבתה על התנהגותה.

בתסקיר המשלים נמסר שגורמי הרווחה בעיריית דימונה מסרו התרשמותם ביחס להתנהגות המעידה על התמתנות ושיפור בהתנהלות הכללית אשר עם הזמן מביאים להפחתת הסיכון להישנות עבירות דומות.

על כן המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה שיקומית של צו מבחן למשך חצי שנה, וכן של"צ של 80 שעות למשך שנה. עוד המליץ שירות המבחן על הימנעות מהרשעתה, זאת בשל היות אירוע זה ראשון בחייה הבוגרים, התובנות שרכשה, הפגיעה הפוטנציאלית בתעסוקתה בעתיד והפגיעה בדימויה העצמי.

5. המאשימה בטיעוניה לעונש הציגה את רישומה הפלילי של הנאשמת הכולל גזר דין ללא הרשעה מבית משפט לנוער מתאריך 12/03/2024 בעבירה של תקיפת עובד ציבור ותגרה. חשוב לציין כי העבירה נשוא רישום זה הינה מתאריך 28/08/2022, וכי מדובר ברישום שהתיישן אך טרם נמחק.

באת כח המאשימה חזרה על האינטרסים המוגנים בהם פגיעה הנאשמת ובכלל אלה פגיעה באנשי משטרת ישראל ושמירה על ביטחונם, וכי נסיבות ביצוע העבירה כללו התנהגות שלוחת רסן כלפי השוטרים עת הייתה נתונה תחת השפעת אלכוהול.

לכן ביקשה לקבוע מתחם עונשי הנע בין מאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל. ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ציינה את גילה הצעיר, ואת ההליך הקודם שהתנהל כנגד הנאשמת בבית משפט לנוער. ביחס לתסקיר שירות המבחן אמרה כי מחד הנאשמת נטלה אחריות ובעבר שולבה במסגרות שיקום שונות, אך אין אינדיקציה אמיתית ביחס לשימוש הנוכחי שלה בסמים. על כן, התסקיר המשלים שהתקבל חסר נתונים משמעותיים, והמלצת שירות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם גוף התסקירים.

באשר לביטול ההרשעה, הדגישה שהנאשמת לא עומדת בהלכת כתב, לא הוכיחה כל פגיעה קונקרטית מוחשית, והפנתה לפסקי דין שנגעו לנאשמים שהוכיחו פגיעה ממשית בהם - עו"ד, סטודנט לרפואה וכיוצ"ב - אך בית המשפט דחה את הבקשה והרשיע אותם בדין.

המאשימה ביקשה למקם את עונשה של הנאשמת בחלקו התחתון של המתחם אך לא בתחתיתו וזאת לצד ענישה נלווית של מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

6. ב"כ הנאשמת הדגיש את נסיבותיה האישיות, את היותה צעירה שביצעה את העבירות זמן קצר סמוך לאחר שבגרה וסמוך אף לעבירות לגביהן נדונה בבית משפט לנוער. פעמים רבות מעשים מעין אלה שאינם מהחמורים מסתיימים על דרך של הסדר מותנה, וממילא באירוע הייתה הנאשמת תחת השפעת אלכוהול.

הנאשמת החלה צעדיה הראשונים בחייה הבוגרים, משרתת כעת בשירות לאומי, ולכן בהתאם לע"פ 7781/12 שעסק בעניינם של "בגירים-צעירים" הרי שיש לבכר את נסיבותיהם האישיות על פני האינטרס הציבורי ולייחס משקל משמעותי לגילה הצעיר.

באשר לתסקיר שירות המבחן, הרי שהתרשמו מלקיחת אחריות מלאה, תהליך חיובי שעברה והפחתה משמעותית בסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. כמו כן המליצו על ביטול הרשעתה, בשל פוטנציאל פגיעה באפשרויות תעסוקה בעתיד.

בפועל הנאשמת כעת במסלול חיים אחר, עבדה בעבודה מסודרת, כעת משרתת בשירות לאומי, ולכן תנאי הלכת כתב קיימים וכי הרשעתה בדין עשויה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומה. ביחס לפסקי הדין אליהם הפנתה באת כח המאשימה, ציין כי אלה עוסקים במקרים חמורים בהרבה, והקימו אינטרס ציבורי שדחק את האינטרס האישי של הנאשמים מהימנעות מהרשעה.

לכן ביקש ב"כ הנאשמת לבטל את הרשעתה, להטיל עליה צו מבחן אף לתקופה ממושכת יותר מזו שהומלצה על ידי שירות המבחן, וזאת לצד של"צ.

7. הנאשמת בדבריה האחרונים הביעה צער על התנהגותה, הרחיבה ביחס לקשר הטוב והמתמשך שלה עם העובדת הסוציאלית ועם שירות המבחן, התגאתה בשירות הלאומי בו נמצאת כעת ואמרה כי עובדת במקביל בים המלח. באשר לעתיד ביטאה שאיפה ללמוד אם כי טרם החליטה באיזה תחום, ביקשה להימנע מהרשעתה אף מטעמים הקשורים בבושה אותה חשה, ודיווחה על קשר טוב עם הוריה.

8. בהמשך לדיון שהתקיים ביקשתי לקבל עדכון משירות המבחן ביחס לממצאי בדיקת השתן שנערכה לנאשמת. שירות המבחן עדכן כי הבדיקה שנערכה אך לאחרונה נמצאה נקיה ביחס לכל סוגי הסמים. כמו כן נמסר שהנאשמת ממשיכה לעמוד בקשר רצוף עם שירות המבחן ומגיעה לשיחות כנדרש.

הערות מבוא

9. בהתאם להנחייה 3.1 של פרקליט המדינה "הכנה וניסוח כתב אישום", תיקון כתב אישום בהסדר טיעון יעשה תוך שמירה על הלימה מלאה בין תיאור העובדות שבכתב האישום המתוקן לבין סעיפי החיקוק (סעיף 79 להנחיה, וכן 80, 81). הגיון דברים זה נובע מכך שהנאשמת מודה בעובדות כתב האישום ולא בהוראות החיקוק (סעיפים 152 - 155), כאשר מאלה אמורות לנבוע הוראות החיקוק המותאמות (רע"פ 5978/04 פלוני נ' מדינת ישראל, ס(4) 594 (2006), ע"פ 7895/04 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 2.8.2006)).

10. במקרה שבפני על פני הדברים ניתן לחיות עם דרך התיקון בה בוצע כתב האישום, שכן המעשים מהווים גם עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, אלא שהדבר משליך על שאלת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ומעמידות את עבירת ההפרה נשוא כתב האישום, בנסיבות חריגות מאלה "הרגילות".

11. עניין נוסף היא העתירה לאי הרשעת הנאשמת, אשר נשזרה כחלק מטיעון ההגנה בחלק הנוגע לקביעת מתחם העונש ההולם, הן בענישה הנוהגת, והן בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. הערתי במהלך הדיון, ואני מוצא לנכון לומר גם עתה - הימנעות מהרשעה איננה עונש ועל כן לא יכולה להיות חלק ממתחם העונש. קביעה זו הובאה ברע"פ 3195/19 יניב אגוזי נ' מדינת ישראל (נבו 4.7.2019) - "למעלה מן הצורך, אעיר כי אי הרשעה אינה עונש, ויפים לעניין זה הדברים הבאים:

- "אי-הרשעה אינה עונש. האפשרות להימנע מהרשעה אינה מנויה בפרק ו' לחוק העונשין, שכתרתו "דרכי ענישה" אלא בחוק סדר הדין הפלילי. השיקול המרכזי המנחה את בית המשפט בהחלטה שלא להרשיע את הנאשם הוא יחס בלתי מידתי בין התועלת שבהרשעת הנאשם לבין הנזק שעתיד להיגרם לו כתוצאה מכך. שיקול זה אינו חלק ממערך השיקולים המנחה את השופט בקביעת מתחם העונש ההולם." (יניב ואקי ויורם רבין "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה: תמונת מצב והרהורים על העתיד לבוא" הפרקליט נב 413, 428 (2013)).
- מהאמור מתבקשת המסקנה כי גם היא אינה חלק ממתחם העונש ההולם. שאלת אי ההרשעה היא שאלה עצמאית ונפרדת אשר נבחנת במחוזותינו בהתאם לתנאי הלכת כתב".
12. לא מדובר בעניין של סמנטיקה, אלא בהכוונה של הטיעון לחלקיו השונים של שלב גזירת העונש. במידה והעתירה הינה להימנעות מהרשעה, יש לכוון את הטיעון על דרך זו, ולא להעמיד את הטיעון כעניין הנמנה עם דרך גזירת העונש "הרגילה".
13. כלומר, במידה ומבוקש להימנע מהרשעה, ובמידה ועיקר הטיעון נסוב סביב נסיבותיה האישיות של הנאשמת, יש להעמיד את הדברים בחלק הרלבנטי של הטיעון, להתייחס לשאלה האם מדברים על קביעת המתחם עצמו, על מיקום העונש בתחומי המתחם, או בחריגה ממנו. קביעת מתחם העונש ההולם
14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש להשית על הנאשמת עונש הולם, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו, מידת אשמו של הנאשמת וסוג ומידת העונש שיוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
- האינטרסים המוגנים ומידת הפגיעה בהם
15. הצורך בהגנה על השוטרים, ועל עובדי ציבור אחרים, נובע מהחובה לגבות אותם עת הם ממלאים תפקידם כחוק, נזעקים לעזרה, משליטים סדר ברחובות המדינה, אוכפים וחושפים ביצוע עבירות. ברע"פ 5991/13 אליצור סגל נ' מדינת ישראל (נבו 2.11.2017) חזר בית המשפט העליון על המרחק שבין יחס מזלזל בשוטרים ומשרתי ציבור אחרים, לבין תקיפתם ממש - "לעיתים, המרחק בין קללות וגידופים, בבחינת אלימות מילולית, נגד עובדי ציבור לבין הפעלת אלימות פיזית כנגדם, הוא מרחק קצר. מי שמטיח קללה בעובד סוציאלי בלשכת הרווחה, ברופא או בשוטר, מעיד על עצמו שאין מורא החוק עליו, ומכאן קצר המרחק לבריחה משוטר או תקיפת שוטר או עובד סוציאלי".
- לעניין זה ראו גם דברים שהובאו בע"פ 5214/13 מחמוד סירחאן נ' מדינת ישראל (נבו 30.12.2013).

16. הנאשמת בהתנהגותה הפוגענית פגעה באינטרס הציבורי לשמירה על הסדר הציבורי, ועל אוכפי החוק - השוטרים - המהווים את התגלמות מערכת אכיפת החוק במרחב הציבורי והפרטי. התנהגות פוגענית מעין זו ראויה להוקעה, ומכח הוקעה זו להוות גיבוי לשוטרים ולגורמי אכיפה אחרים, להמשיך בעשייתם החשובה.
17. כאמור מעלה, כתב האישום תוקן כך שיוחסה לנאשמת עבירה של הפרעה לעובד הציבור. יחד עם זאת, וכפי שצינתי אף במסגרת הדיון בעל פה ובהערות המבוא, ניסוח העובדות המקימות עבירה זו, מציב את מידת הפגיעה באינטרסים אלה, בנסיבות של עבירה זו, ברמת פגיעה משמעותית.
18. בניגוד למקרים "רגילים", העבירה המתוארת בכתב האישום נוקטת במעשים אקטיביים להפרעה לשוטרים, אשר החלו ברחוב, ונמשכו אף בתחנת המשטרה לאחר שהנאשמת נעצרה. מדיניות הענישה הנוהגת
19. עבירת ההפרעה לשוטר במילוי תפקידו, כמעט לעולם מבוצעת לצד עבירות נוספות - נהיגה בפזיזות וברשלנות, איומים, החזקת סכין ועוד. נדיר למצוא מקרה של ייחוס עבירה זו לבדה. זאת ועוד, מנעד נסיבות ביצוע העבירות כה רחב, כך שלא ניתן למצוא מקרים המתאימים באופן מדויק למקרה בפני.
20. בעפ"ג (מחוזי י-ם) 72086-06-23 דן שלמה בן שימול נ' מדינת ישראל (נבו 13.12.2023) נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע בעבירות של איומים והפרעה לשוטר שעניינה הנגדות פיזית אלימה למעצרו וכן איומים קשים. בערכאה קמא נקבע מתחם עונשי הנע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.
21. בת"פ (שלום ב"ש) 32234-02-23 מדינת ישראל תביעות נגב נ' האני אבו סולב (נבו 30.10.2024) נדון נאשם בעבירות של איומים והפרעה לשוטר, לעונש של 9 חודשי מאסר בפועל ולאחר שהופעלו מספר מאסרים מותנים הועמד עונשו על 18 חודשי מאסר. בית המשפט קבע כי נסיבות עבירות האיומים הינן קשות במיוחד, והעמיד את מתחם העונש כנע בין שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.
22. בת"פ (שלום י-ם) 19827-04-21 מדינת ישראל נ' אליהו מנגיסטו (נבו 20.12.2024), נבחן עניינו של נאשם צעיר נעדר הרשעות קודמות, אשר איים והתנגד למעצר, בנסיבות דומות יחסית לאירוע בפני. נוכח המלצת שירות המבחן ולאחר שהוצגו בפני בית המשפט היתכנות לפגיעה עתידית בשל ההרשעה, בוטלה ההרשעה, והוא נדון לשלש והתחייבות להימנע מעבירה.
23. בת"פ (שלום קריות) 46380-07-24 מדינת ישראל נ' דניאל כהן (נבו 27.10.2024) נדון נאשם בביצוע עבירות של איומים, תקיפה סתם והפרעה לשוטר. מתחם העונש שם נקבע כנע בין מאסר על תנאי ל 12 חודשי מאסר בפועל, ובשל עברו הפלילי הועמד עונשו על ארבעה חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מאסר מותנה. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה
24. לא מדובר בעבירות שבוצעו לאחר תכנון. הנאשמת הייתה תחת השפעת אלכוהול, ובהתאם לדבריה לא זוכרת באופן שלם את שאירע באותו היום.
25. הנאשמת פגעה בפועל בשוטרים שהגיעו אל המקום, וניסתה לעשות כן אף בתחנת המשטרה. להתנהגות תוקפנית זו, יכולות להיות השפעות ביחס לתפיסה העצמית של השוטרים את עצמם ואת תפקידם, ולהביאם לכדי פעולה כי יחס משפיל מעין זה פוגם ביכולתם לאכוף את החוק מחשש להישנות מקרים אלה, ועל כן יתכן שיעדיפו להימנע מעימות חזיתי עם מפרי סדר וחוק.
26. לאחר ששקלתי את מכלול הגורמים הקשורים בקביעת המתחם, אני קובע את מתחם העונש בנסיבות ביצוע העבירות נשוא כתב האישום, ינוע בין מאסר קצר אשר יכול שירוצה בדרך של עבודות שירות, לבין תשעה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה
27. הנאשמת לקחה אחריות על מעשיה והתנהגותה, הביעה צער, חשה בושה על הסיטואציה ועל הפגיעה בשוטרים, וחסכה זמן שיפוטי ניכר.
28. הנאשמת צעירה בגילה ובעת ביצוע העבירות הייתה בת 18 וחודש. ניכר כי נסיבות חייה כפי שפורטו בתסקיר, הביאו אותה למעשים ומסגרות אשר הציבו בפניה את הקושי לתת אמון במבוגרים שסבבו אותה. בפשטות ניתן לומר כי הנאשמת הייתה נערה בסיכון, אשר צרכה אלכוהול באופן לא מבוקר, לא ראתה בסביבה הבוגרת ככזו שיש להישמע לה, ושרדה את חייה ממסגרת למסגרת.
29. חלפו כשנתיים מאז ביצוע העבירה, ודומה כי הנאשמת אשר נכנסה בשערי ההליך, איננה אותה נאשמת העומדת בפני. הנאשמת היום משרתת בשירות לאומי, כאשר במקביל היא עובדת על מנת להתפרנס. הנאשמת לקחה אחריות על מעשיה, המשיכה בקשר עם העובדת הסוציאלית אשר ליוותה אותה בתקופת נעירותה, וקשר זה היה בו כדי לתת לה את המנוף הנדרש לעשות שינוי באורחות חייה.

30. לנאשמת רישום קודם ללא הרשעה שהתיישן, ואשר עניינו עבירה של תגרה נגד עובדי ציבור, אותן ביצעה עת הייתה בת 17 ועשרה חודשים, כלומר פרק זמן לא ארוך טרם ביצוע העבירות נשוא האישום שבפני. לעניין זה משמעות מאחר שאמנם באמתחתה שתי עבירות דומות, אך יש קשר בין העבירות בשני האישומים לבין המצב החברתי והסביבתי בו הייתה נתונה אז.

31. מצאתי שיש מקום לתת ביטוי מתאים לתיק הנוער (ת"פ (נוער באר שבע) 51987-06-23) הנ"ל, אותו כאמור סיימה את ההליך ללא הרשעה בחודש מרץ 2024. לכן, יש לקחת בחשבון בעת גזירת הדין כאן, את השפעתו על הנתב החיובי בו צועדת הנאשמת, ולהימנע מפגיעה בו. ניתן להעיר על הצורך לכרוך את הדברים אף מלכתחילה, על מנת לא להעמיד אותה בסיכון לקבלת הכרעות שונות בפרקי זמן קצרים. משמדובר בבחינה בדיעבד, אדרש לעניין בנפרד, תוך לקיחת הדבר בחשבון. שאלת אי הרשעת הנאשמת

הלכה היא כי מעת שנמצא שאדם ביצע עבירה, יש להרשיעו בדין. החריג לכלל שזה, הינו האפשרות של בית המשפט להימנע מהרשעתו תוך קביעה כי ביצע את המעשים, וזאת בהתאם לעקרונות "הלכת כתב" לפיה יש לבחון קיומם של שני תנאים מצטברים: ההרשעה תפגע באופן ממשי בשיקום הנאשם בהתחשב בנסיבותיו האישיות, וכן כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ובפרט בשיקולי הגמול וההרתעה (הלכת כתב; רע"פ 9177/20 אלזאם נ' מדינת ישראל, (נבו) 26.1.2021); רע"פ 2020/23 אורי סוויסה נ' מדינת ישראל (נבו) 12.3.2023).

32. במבחן הדואלי הנ"ל, יש לומר כי על פני הדברים שירות המבחן לא מצא פגיעה ממשית בשיקום הנאשמת, אלא כי היא צעירה, יש לה תכניות לעתיד, ובשילוב עם הנתב המחודש בו היא צועדת, היותה משרתת בשירות לאומי, והחשיבות לסמן עבורה כי מאמציה ראויים להערכה בשילוב עם היות ההרשעה פוגעת בדימויה העצמי - הרי שיש מקום להורות על ביטול ההרשעה.

33. באשר לסוג העבירה, מחד, קיימת קביעת בית המשפט המחוזי כי - "ככלל, עבירות המבוצעות כלפי אנשי חוק ומרות, וכוללות אלמנטים של התרסה והתנגדות למעצר, אינן מתאימות להימנעות מהרשעה, נוכח אופי העבירה והערכים המוגנים שביסודה, נפיצותה של העבירה והמסוכנות הטמונה בה. וקיים אינטרס ציבורי מובהק להרשיע את מי שנקבע כי הוא ביצע עבירה כזו" (עפ"ג (מחוזי ב"ש) 26873-06-21 אמיר אל עוברא נ' מדינת ישראל (נבו) 6.10.2021).

34. מאידך ולצד החומרה והכיעור בהתנהגות זו כלפי שוטרים בפרט ועובדי ציבור בכלל, הרי שבהקשר הדברים, והתקופה בה בוצעו העבירות מבחינת חייה של הנאשמת, ניתן לומר כי בנסיבות המקרה הספציפי ניתן להורות על ביטול הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הגמול וההרתעה. עניין זה אפשרי אף בהינתן העובדה שלצד ההליכה לקראתה, תהא נתונה הנאשמת תחת צו מבחן, אשר יעקוב וידווח על חריגות בהתנהגותה. במידה וחלילה אלה יתרחשו, עניינה יחזור לבחינה מחודשת, וייתחס גם לאפשרות הרשעה בדין.

35. בבחינה משולבת של התנאים המצטברים לעיל, אמנם אין פגיעה קונקרטית ממש בהרשעת הנאשמת, אך נסיבותיה וסוג העבירה כמו גם הסטטוס הנוכחי שלה, מאפשרים במבחן המשולב הימנעות מהרשעתה. אין מדובר בנוסחה מתמטית ליניארית, אלא בשקלול עוצמת חלקי המשוואה, אשר במקרה זה מאפשרות הימנעות מהרשעת הנאשמת.

36. בע"פ 111/14 פלוני נ' מדינת ישראל (נב 1.4.2014) נבחן עניינם של ארבעה נאשמים אשר ביצעו עבירות של סחיטה באיומים בהיותם בני 18 וארבעה חודשים, ובית המשפט מצא לנכון לחרוג מהבחינה הדווקנית של הלכת כתב, באומרו כי -

"נודה על האמת: התקשינו בעניין זה, ולא כל שכן נוכח מגמת ההחמרה בענישה בהתייחס לעבירות שבהן הורשעו המערערים. אולם, גם נוכח מגמה זו יש להמשיך ולבצע בדיקה פרטנית של כל מקרה לגופו...בסופו של יום הגענו לכלל מסקנה כי המקרה דנן נמנה עם אותם מקרים חריגים, שבהם הצטברות מיוחדת של נסיבות (בנוסף לחרטה המלאה שהביעו ולעברם שהוא ללא רבב, כמו גם להמלצת שירות המבחן, שבהם עצמם לא היה די) - מכריעה את הכף לעברם של המערערים.

...שיקול נוסף ובעל משמעות, המצטרף למכלול השיקולים במקרה זה הינו גילם של המערערים בשעת ביצוע העבירה. אכן, המערערים לא היו קטינים בשעת המעשה ולכן לא חלה בעניינם המדיניות המקלה בכל הנוגע לאי-הרשעת קטינים. עם זאת, בעת ביצוע העבירות היו המערערים בני 18 וארבעה חודשים, "על גבול הקטניות", וזהו טעם נוסף לאפשר למערערים להתחיל את חייהם הבוגרים כאשר גיליון ההרשעות שלהם נקי, מתוך תקווה ואמונה כי כך גם יישאר בהמשך הדרך".

37. גם מקרה זה עורר בי את ההתלבטות שבין מידת הדין למידה שלפנים משורת הדין. התלבטות זו הוכרעה במבט על מצבה הנוכחי של הנאשמת לעומת מצבה בעבר. מאמציה ראויים להערכה, וכאמור - התרשמתי שהיא צעדה דרך משמעותית מחודש נובמבר 2022 ועד עכשיו, ועברה מעין מטמורפוזה חיובית.

38. כאמור, בתקופת המבחן ניתן יהא להמשיך לעקוב אחרי הנאשמת, ולוודא שלא היה מדובר בתקוות שווא. בהתאם להסכמת ב"כ הנאשמת, תיקבע תקופת מבחן משמעותית שיהא בה כדי לפקח על הנאשמת ולבחון התנהלותה לאורך זמן, וכמובן להמשיך לתת לה תמיכה וכלים, שיסייעו לה לצעוד בנתיב החדש.

39. לאור כל האמור אני מורה על ביטול הרשעת הנאשמת. מובהר לנאשמת כי במידה ולא תמלא אחר צו השל"צ וצו המבחן, יבחן עניינה מחדש, ובכלל זה אף הרשעתה בדין.

40. לצד זאת, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים :
א. ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 120 שעות.

הנאשמת תבצע את עבודות השל"צ ב"היכל התרבות" בדימונה במשך שנה מהמועד שיקבע על ידי שירות המבחן. הובהר לנאשמת, כי אם לא תשתף פעולה עם שירות המבחן, או לא תתמיד בביצוע עבודות השל"צ, ניתן יהיה להפקיע את צו השל"צ ולהטיל עליה עונש אחר תחתיו.

ב. ניתן בזאת צו מבחן בפקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

הובהרה לנאשמת חובת שיתוף הפעולה עם שירות המבחן. הובהר לנאשמת, כי אם לא תשתף פעולה עם שירות המבחן ניתן יהיה להפקיע את הצו ולגזור עונשה מחדש.

ג. הנאשמת תתחייב בסך ₪ 2,500 שלא לעבור על כל עבירת אלימות כנגד עובדי ציבור, וזאת לתקופה של שנתיים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 ימים מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשפ"ה, 26 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.